

landſke Forſamling for den ſørſte Deel af ſamme med ſtor Majoritet indſtændigen har andraget paa." Det hedder endvidere: „Betrægtningen af de oven fremſtillede Handelsforhold maa vel utvivſomt føre til det Reſultat, at Island har et retfærdigt Krav paa at erholde en ſtorre Handelsfrihed, og paa i det Veſentlige med Henſyn til Handelen at ſtilles paa ſamme Fod ſom de andre Dele af Monarchiet, hvortil kommer, at Fremmedes hidtilværende Udelukkeſe fra den iſlandſke Handel er en Hindring for Afſlutning af henſigtsmæssige Handelsforbindelſer mellem den danſke og andre Stater.“

Den ærede Indenrigsminiſter udtalte ſig, da han indbragte Loven i Landſthinget ſaaledes: „Det er en Sag, hvorpaa man i Island lægger en meget ſtor Vægt, og man anſeer det for en Velfærdſag for Island, at den Handelsfrihed, ſom Lovudkaſtet gaaer ud paa, ſuaeſt muligt kan blive iværkſat. Regjeringen har derfor anſeet det for ſin Pligt at gjøre, hvad der ſtaaer i dens Magt for at muliggjøre det.“ Og den ſamme nuværende Indenrigsminiſter udtalte ſenere i Thinget: „Det vilde efter mine Tanker ogſaa være noget beroligende for Island, at man gjør ſaa meget ſom muligt for at fremme Sagen.“ Min Anmodning til det ærede Thing er nu, at det vil efterkomme denne Indenrigsminiſterens Opfordring og Duſke ved at tage Forſlaget under Behandling.

Indenrigsminiſteren: Jeg ſkal ikke paa Sagens nærværende Trin indlade mig ſynderlig paa Sagen, og allermindſt ſkal jeg gaae ind paa at berigtige de hiſtoriske Urigtigheder, ſom den ærede Forlagsſtiller har udtalt; det vilde være unyttigt brudſtykkeviis at gjendrive enkelte Sætninger. Det Forſlag, han har forelagt, er ikke Regjeringens; Regjeringen har fundet det fornødent at underſøge Sagen nærmere. Allerede den forrige Indenrigsminiſter erfarede, at det ikke kunde gaae ſaaledes, ſom det var forelagt; han erfarede blandt Andet, at Følgen af den foreliggende Lov vilde være den, at der vigtigſte Deel af den iſlandſke Handel, nemlig Fiſkehandelen, vilde blive ſaagodtſom monopoliferet, thi, naar fremmede Skibe uden Forſkel kunde lige med vore egne handle paa Island, ſaa vilde man

fra Spanien, ſom er et Hovedmarked for Islands Fiſkeproducter, kunne indføre Fiſk imod en Afgift, ſom ikke var mange Gange mindre end den, ſom danſke Skibe ſtulde ſvare. Men der er, foruden dette, adſkillige andre Betragtninger, ſom gjøre, at Handelsfriheden maa bindes til viſſe Betingelſer. Duſket om, at ſkaffe Island en Frihandel med Fremmede, deſtes ogſaa af Regjeringen, og jeg ſkal gjerne gjøre Alt, hvad der kan gjøres, for paa den henſigtsmæssigſte Maade at iværkſætte det, men blindt hen at antage Noget, ſom maaſkee kunde vinde ſiebliffelig Viſald, men ſom man ikke kunde være ſikker paa, om det muligviis kunde medføre Forurettelſe for Staten, og være til Skade for Island ſelv, kan jeg ikke give mit Samtykke til. Jeg har derfor anmodet flere færdeles kyndige og med de iſlandſke Forhold i Særdeleſhed beſkjendte Mænd om at tage Sagen under nærmere Overveieſe, hvoriblandt der er en af de Mænd, ſom tidligere have udtalt ſig ſtærkeſt til Fordeel for den iſlandſke Handel, nemlig Colonialdirecteuren, Conſultantsraad Garlieb, og, naar denne Commiſſion er færdig med ſit Arbejde, ſom jeg formoder ikke vil være ſaa længe, ſaa ſkal Sagen blive undergivet en nærmere Underſøgelse. Hvad det angaaer, ſom den ærede Taler har udtalt ſom ſit Formaal, nemlig at ſætte den iſlandſke Handel paa ſamme Fod ſom den danſke, da er dette aldeles umuligt, thi det er beſkjendt, at i Danmark betales Indførelſetold af de Varer, der indføres, men en ſaadan Told lader ſig ikke indføre paa Island; det er en af de Hovedgrunde, der fra Statens almindelige Standpunkt tale imod uden nærmere Betingeſe at give Island en fri Handel, men der ere ogſaa Grunde dertimod, ſom ligge i Islands egen Interceſſe.

Formanden: Da der hverken fra nogen Rigsdagsmands eller fra Miniſtertets Side er fremkommet nogen Indſigelse imod, at Sagen maa nyde Fremme, ſaa ſkal jeg henſtille til de ærede Talere, der have begjæret Ordet, om de ikke ville opſætte deres Bemærkninger indtil Sagen kommer til 1ſte Behandling, thi vi komme ellers let til at faae en dobbelt 1ſte Behandling, hvilket kun vil blive en Overſi-dighed.